

Λεγζανδ, Bibl. Hell. XV-XVI, 2, σ. 64-65.

Γλυζώνιος
Ερμανσύη

ε/πό τοῦ Λεγζανδ περιγράφεται ἔθ' ἂν. (ἀρ. 183) τὸ βιβλίον:

« Εὐαγγελιστάριον περιέχον τὴν τῶν εὐαγγελιστῶν διαδοχὴν, πόθεν ἄρ-
χονται καὶ ποῦ καταλήγουσιν. Ἐτι δὲ κανόνια λεί, ἐν οἷς εὐρίσκεται ἀε-
ποτε τὸ εὐαγγέλιον τῶν κυριακῶν τοῦ ὁλ' ἡμετέρου, ὁμοίως καὶ τὸ ἑωθινόν,
καὶ ποῖος ἦχος ψάλλεται ἐν ἑκάστη κυριακῇ καὶ ἕτερα ἀναγκαῖα περὶ
τοῦ ἑρῶν τὴν ἡμέραν τοῦ ἁγίου πάσχα, καὶ πασχαλίου δινυκτεῖς. Συν-
τεθέν, διορθωθὲν καὶ ἁλοθῶν, παρ' Ερμανσύη τῷ Γλυζωνίῳ. Κοι-
νὴ privilegio. Ἐτελ' ἀπὸ τοῦ ἑσῶρουσ οἰκονομίας τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

καὶ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ γενή. In Venetia, appresso Francesco
 Girolani ad instantia di misier Manoli Glinzoni MDLXXV^{III} →
 14-5olio. Titre emprunté à N. Catramis, φυλολογικὰ ἀνάγναι Ζανώνδ
 (Zante, 1880), p. 211.

Cet Εὐαγγελιστάριον est précédé d'une Épître dédicatoire de
Manuel Glynzounios à Gabriel Sevére, dans laquelle on lit ce
 passage: «... πολλοῖς γὰρ καὶ ἄλλοις τότε συγγραφεύς, ὧν παρὰ τῆς
 οὔτης Πανιερότητας καὶ παρὰ τῆς θιοφυεστάτης ἐπισκοπῆς κωδίκων κω-
 ρίου μαζίν καὶ ἄλλων κωδίκων... ὡς οὕτως συνερμολόγηται... »

[Ἐν συνεχείᾳ δημοσιεύεται ὑπὸ τοῦ Legrand (ἡμῶν Ντοκτ. φυλολογικῶν κ. Σάββ.)
 ὁ τίτλος τῆς Μαρχωνίου πρὸς τὸν Γλυζώνιον, ὅτι ἔχ:
 συγγραφεὺς σοφίας πολυμήνεια δόγματα τῶν Χρῆ.]

